

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 Oslo

	<i>Vår dato</i>	<i>Vår referanse</i>
	28.01.2015	2014/7420
<i>Saksbehandler, innvalgstelefon</i>	<i>Arkivnr.</i>	<i>Deres referanse</i>
Magne Djup, 62 55 10 77	008	14/1709

Høring - forslag til endringer i lov om interkommunale selskap

Vi viser til departementets høringsbrev av 05.11.2014.

Vi legger til grunn at endringsforslaget er begrunnet i EØS-avtalens regler om offentlig støtte.

Fylkesmannen i Hedmark finner det vanskelig selv å vurdere forholdet til EØS-avtalens artikkel 61, men konstaterer at departementet uttrykker en usikkerhet omkring nåværende IKS-lov kommer i konflikt med avtalen; «*Departementet legger til grunn at det er usikkerhet om hvorvidt IKS-lovens ordning med ubegrenset deltakeransvar og konkurserforbud er i samsvar med forbudet mot statsstøtte i EØS-avtalen art. 61 (1).*»

I høringsnotatet pkt 4.2.7 uttales: «*Som følge av at de interkommunale selskapene er ulike og driver variert virksomhet, kan det ikke utelukkes at konkurransevridnings- og samhandelskriteriet ikke vil være oppfylt for enkelte IKS-er.*»

Fylkesmannen savner på denne bakgrunn en nærmere undersøkelse av hvilke selskaper som er organisert som IKS fordelt på virksomhetstyper, jf. den noe summariske omtalen under pkt. 3.1. (med referanse til tall fra Foretaksregisteret i 2012.)

Selskapsformen IKS benyttes i mange tilfeller til virksomhet og oppgaveløsning som er av samfunnsmessig betydning, og til produksjon av tjenester som ytes kun til eller på vegne av selskapets deltakere (deltakerkommunene). Fylkesmannen i Hedmark anser at de fleste IKS i vårt fylke er i denne kategorien. Unntaksvis er det snakk om IKS som driver revisjonsvirksomhet eller annen næringsvirksomhet og -utvikling. Vi finner det derfor tvilsomt om det er en stor andel selskaper som leverer varer og tjenester i et marked som er gjenstand for handel mellom EØS-landene. Vi stiller på denne bakgrunn spørsmål ved om det er nødvendig å endre ansvarsformen og loven som foreslått.

Fylkesmannen anser det bedre å begrense IKS-lovens virkeområde til selskaper som enten driver ikke-økonomisk aktivitet og/eller som yter tjenester av allmenn økonomisk betydning, jf. her

<i>Postadresse:</i>	<i>Kontoradresse:</i>	<i>Telefon Statens hus:</i>	<i>Telefaks:</i>	<i>Org.nr.: 974 761 645</i>
Postboks 4034	Parkgt 36			
2306 Hamar	2317 Hamar	<i>Sentralbord: 62 55 10 00</i>	62 55 10 31	<i>Banknr. 7694.05.01675</i>

EØS art. 59 (2), selv om vi ser at departementet mener dette har enkelte ulemper. IKS-selskaper som i dag driver ren næringsvirksomhet, bør kanskje nettopp synliggjøre dette ved å bruke aksjeselskapsmodellen.

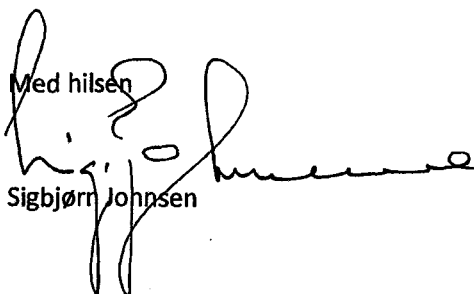
Vi mener videre at sammenligningen med endringen i statsforetaksloven er mindre treffende, da det her var snakk om foretak som drev ren næringsvirksomhet. (*«Det er klare paralleller mellom IKS-loven og statsforetaksloven slik den var før 2003 med hensyn til ansvarsform og spørsmålet om statsstøtte. Selv om virksomheten i enkelte av IKS-ene kan være av ikke-økonomisk karakter, taler prosessen med endringene i statsforetaksloven likevel for at ansvarsreglene også i IKS-loven bør endres.»*)

Fylkesmannen er enig med departementet i at det – uavhengig av ansvarsform – fortsatt er behov for IKS-loven som en egen selskapslov for kommunene. (*«Så lenge det fortsatt er behov for interkommunalt samarbeid for å løse lokale og regionale oppgaver, er det viktig for kommunene med en trygg selskapsmodell der behovet for eierstyring er bygget inn.»*)

Vi bemerker at behovet for endring av selskapsavtale, innskudds- og egenkapital m.v. ikke er omtalt i høringsnotatets pkt 8 om økonomiske og administrative konsekvenser.

En lovendring som foreslått vil aktualisere behov for kommunale garantistillelser for IKS-selskap. Vi anser at dette påfører selskapene merarbeid samt at vurderingen opp mot statsstøttereglene i EØS-avtalen og forbudet i kommunelovens § 51 nr. 2 flyttes til kommunestyrene og dernest fylkesmennene. Vi anser dette uheldig. (*«For interkommunale selskaper som verken driver økonomisk aktivitet i henhold til EØS-avtalen art. 61 (1), eller næringsvirksomhet i henhold til kommuneloven § 51, kan kommunen stille garanti for virksomheten. Slik garanti vil kunne redusere risikoen for lånegiver, og legge bedre til rette for lavere lånekostnader for disse selskapene. Eierne av interkommunale selskaper må selv bære risikoen for vurderinger knyttet til lovligheten av slik garanti.»*)

Vi har for øvrig ingen vesentlige merknader til de foreslåtte lovendringer såfremt ansvarsendringen gjennomføres.

Med hilsen

Sigbjørn Johnsen

Bernhard A. Caspari
direktør